

Sygn. akt IV U 215/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kubiczak- Kleśta

po rozpoznaniu na rozprawie 29 czerwca 2021 roku w Sieradzu

odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 4 marca 2021 r. Nr (...)

w sprawie R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 215/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 4.03.2021r., na podstawie art. 114 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2020r., poz. 53 ze zm.), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił R. W. prawa do ponownego przeliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy z uwzględnieniem przedłożonej karty wynagrodzenia. Za okres zatrudnienia w Libii przyjęto wynagrodzenie zastępcze innego pracownika na podstawie wystawionego przez zakład pracy zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

W odwołaniu od powyższej decyzji odwołujący wnosił o zmianę decyzji i przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem faktycznych zarobków z okresu pracy w Libii, a nie wynagrodzenia zastępczego, które przyjął ZUS. Odwołanie poparł pełnomocnik strony ustanowiony w sprawie, wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na fakt rzeczywistych zarobków uzyskiwanych przez wnioskodawcę w walucie polskiej w latach pobytu na kontrakcie w Libii, celem ustalenia podstawy wymiaru świadczenia.

W odpowiedzi organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. W., urodzony (...)

Decyzją z 4.01.2021r., ZUS przyznał R. W. rentę z tytułu niezdolności do pracy od 1.10.2020r., tj. od miesiąca w którym wstrzymano wypłatę świadczenia, przeliczając świadczenie decyzją z 4.02.2021r. (***decyzja k. 536, 543/akta ZUS***).

W dniu 12.02.2021r., w/w złożył w ZUS wniosek o ponowne przeliczenie renty z uwzględnieniem okresu zatrudnienia na kontrakcie (...) przy budowie eksportowej w Libii od 6.04.1983 – 7.07.1984 w charakterze betoniarza przy wykonywaniu prefabrykatów betonowych, załączając kartę wynagrodzenia (**wniosek z załącznikiem k. 547/akta ZUS**).

Decyzją z 4.03.2021r., na podstawie art. 114 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2020r., poz. 53 ze zm.), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił R. W. prawa do ponownego przeliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwzględnieniem przedłożonej karty wynagrodzenia. Do ustalenia podstawy wymiaru renty za okres zatrudnienia w Libii przyjęto wynagrodzenie zastępcze

innego pracownika na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydanego przez zakład pracy (**decyzja k. 550/akta ZUS**).

Powyższy niesporny stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca domagał się przeliczenia świadczenia rentowego z uwzględnieniem rzeczywistych zarobków w okresie pracy w Libii. W ocenie Sądu zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Niedopuszczalne jest przeliczenie świadczenia w sposób wskazany przez odwołującego, bowiem obowiązujące przepisy nie przewidują takiej możliwości. Należy wskazać, że wysokość świadczenia emerytalnego (rentowego) zależy od udziału ubezpieczonego w tworzeniu funduszu ubezpieczeń społecznych. Przy ustaleniu wysokości świadczenia znaczenie ma wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe płaconej w Polsce. Wyjątki od tej zasady są określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z 1.04.1985r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (j.t. Dz. U. z 1989, Nr 11, poz. 63 ze zm.). Należy do nich ustalenie podstawy wymiaru emerytury lub renty pracownika, który w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do podstawy wymiaru, był zatrudniony za granicą (§10 rozporządzenia). Pracownikowi takiemu w miejsce jego faktycznego wynagrodzenia pobieranego za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru – jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed 1 stycznia 1991r. – przyjmuje się kwotę wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę (§10 pkt 2 rozporządzenia).

Wykładnia §10 rozporządzenia z 1985r. przemawia za tym, że przepis ten, jako stanowiący wyjątek od ogólnej zasady ustalania podstawy wymiaru świadczeń, dopuszcza przyjęcie „za okresy zatrudnienia za granicą” kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju, nie wiążąc wysokości wynagrodzenia stanowiącego tak ustaloną podstawę wymiaru z wymiarem czasu pracy, w jakim osoba ubiegająca się o świadczenie była zatrudniona w kraju. Powiązanie dotyczy tylko charakteru lub stanowiska pracy. Wynagrodzenie ustalone zgodnie z zasadami przyjętymi w §10 rozporządzenia staje się

wynagrodzeniem otrzymywanym za granicą. Jest to wynagrodzenie zastępcze za okres pracy za granicą, a zatem za taki wymiar czasu pracy, w jakim dana osoba była za granicą zatrudniona.

W oparciu o powyższe przepisy, organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru renty odwołującego przyjął wynagrodzenie zastępcze innego pracownika, na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wydanego przez zakład pracy.

Uwzględniając powyższe, Sąd Okręgowy oddalił wniosek pełnomocnika odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego, uznając go zbędny w sprawie.

Odwołanie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc.